

Beyaz Menekşe Masal Serisi

3

KIRPI İLE TARLA FARESİ

Zambak
YAYINLARI

Beyaz Menekşe Masal Serisi

3

KIRPI İLE TARLA FARESİ

Zambak
YAYINLARI

KÜNYE

Copyright © Sürat Basım Reklamcılık ve Eğitim Araçları San. Tic. AŞ
Bu kitabın tamamının ya da bir kısmının, kitabı yayımlayan şirketin önceden izni olmaksızın elektronik, mekânîk, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır. Bu kitabın tüm hakları, Sürat Basım Reklâmıcılık ve Eğitim Araçları San. Tic. AŞ'ye aittir.

Beyaz Menekşe Masal Serisi: 3 KİRPİ VE TARLA FARESİ

Editör

Mehmet AZİM

Yazan

Şehriban ÇETİN

Grafik ve Görsel Tasarım

Sürat Dizgi - Grafik

Resimleme

Süleyman ÖZKONUK

Zambak
YAYINLARI

Tek-er İş Merkezi Mahmutbey Mah. Soğuksu Cad.
Nu.: 31 Kat:5 34217 Bağcılar / İSTANBUL
tel.: (0212) 604 21 23 Faks: (0212) 443 98 39
www.zambak.com

KİRPİ İLE TARLA FARESİ

Çok eski zamanlarda üzüm bahçelerinin birinde, bir kirpi yaşamış. Bu kirpi, sabahları erkenden kalkar, bağı bir baştan bir başa gezermiş. Acıktığı zaman da bir kenara çekilir, bağda bulduğu üzümlerden yermiş.

Kirpi için günler öyle güzel geçiyormuş ki keyfine diyecek yokmuş. Zamanla kirpicik yalnızlıktan dolayı sıkılmaya başlamış. “En iyisi bir arkadaş bulmak.” diye düşünmüş. Hiç vakit kaybetmeden kendisine arkadaş aramaya başlamış.

Tarlayı baştan aşağı gezip dolaşmış ama kendine uygun bir arkadaş bulamamış. Dokunsanız ağlayacaktı.

Çekirgenin yanına gitmiş önce:

– Çekirge kardeş! Benimle arkadaş olur musun? Burada yalnızlıktan çok sıkıldım, demiş.

Çekirge:

– Kirpi kardeş! Seninle arkadaş olamam. Ben hoplar, zıplar ve eğlenirim. Sen bana ayak uyduramazsın. Kendine uygun bir arkadaş bulmalısın!

Kirpi:

– Ne demek istediğini anladım çekirge kardeş! demiş. Üzgün bir hâlde yoluna devam etmiş.

Kirpi aynı sözleri karıncalardan ve diğer küçük canlılardan da duymuş.

Tarlanın kenarındaki ağaçların birinde güzel bir kuş ötüyormuş. Kirpi hızlanarak kuşun yanına gelmiş.

Kirpi:

– Güzel kuş! Benimle arkadaş olur musun? Yalnızlıktan çok sıkıldım!

Kuş:

– Ne yazık ki seninle arkadaş olamam kirpicik. Ben havada uçar, ağaçların tepesine konarım. Seninle toprağın üzerinde vakit geçiremem! demiş.

Zavallı kirpicik, bu sözleri de duyunca hepten umudunu yitirmiş. “Yoluma devam edeyim. Belki bir arkadaş bulabilirim.” diyerek kendine cesaret vermiş ve yoluna devam etmiş.

Kirpicik yolun kenarında duran bir yılanla rastlamış.
– Yılan kardeş! Arkadaş olup birlikte gezelim mi?

Yılan:

– Sevgili kirpi! Biz seninle arkadaş olamayız. Ben yalnız gezip dolaşmayı seviyorum. Yanıma arkadaş istemiyorum, diyerek kirpiyi yanından uzaklaştırmış.

Kirpi üzgün bir şekilde evine doğru yürümeye başlamış. Evine yaklaştığı bir sırada tarlanın ortasında bir fare görmüş. Yüzünde hemen bir gülümseme belirmiş. Fare kesinlikle benimle arkadaş olmak ister, diye ümitlenmiş. Hemen onun yanına gitmiş.

– Merhaba fare kardeş! demiş

Fare:

– Merhaba iğne torbası! diyerek kirpi ile dalga geçmiş.

Kirpinin gözleri dolu dolu olmuş ve:

– Bana böyle şaka yapma fare kardeş! Seninle arkadaş olalım mı? diye sormaya geldim, demiş.
Bu sözler üzerine fare:

– Ne! Arkadaş olmak mı? Seninle kim arkadaş olmak ister ki!... Kendine bir baksana, her tarafın iğne dolu!

Kirpi:

– Her tarafımın iğne dolu olması neyi değiştirir ki? Çok temiz bir kalbim var. Seninle arkadaş olmak, güzel şeyler paylaşmak istiyorum.

Fare:

– Sen kendine benzer iğneleri olan bir arkadaş bul! Ben seninle arkadaş olmam, diyerek gülmüş.

Kirpi, diğer hayvanların kendisi ile arkadaş olmak istememelerinin sebeplerini anlamış. Ama farenin bu tutumunu anlayamamış. Ağlayarak farenin yanından uzaklaşmış.

Kirpi o gün akşama kadar evine kapanıp ağlamış. “Acaba dikenlerimi teker teker koparsam mı?” diye düşünmüş. Bu düşüncesini yerine getirmesi mümkün değilmiş ve doğru da olmazmış. Kendisini çevreye karşı bu dikenlerle koruyabiliyormuş.

Yalnız gezmeye karar vermiş. Bundan böyle kendine arkadaş aramayacakmış. Zaman hızla akıp gidiyormuş. Kirpi, yalnız bir hayata alışmaya çalışıyormuş. Yine tarlanın kenarında oturmuş, yere düşen üzümleri yiyormuş. Bu anda, yakınlarda bir ses duymuş. Tüm dikkatini sesin geldiği yere vermiş. Bu ses farenin sesiymiş. Fare:

– İmdat, kurtarın beni! diye çığlık atıyormuş.
Kirpi koşarak farenin yanına gitmiş. Bir de ne görsün? Bir tane yılan fareyi köşeye sıkıştırmış ve onu yemeye hazırlanıyormuş. Hiç vakit kaybetmeden fare ile yılanın arasına atlamış. Yılan, kirpinin dikenlerine takılıp fareye yetişememiş. Fare bağırmağa devam etmiş:

– Ne olur kirpi kardeş! Yanımdan gitme! Beni yalnız bırakma!

Kirpi:

– Merak etme fare kardeş! Seni yalnız bırakmam! demiş.

Yılan, kirpinin çekilip gitmesi için uzun süre beklemiş. Fakat kirpi fareyi yalnız bırakmamış. Kirpinin fareyi yalnız bırakmayacağını anlayan yılan oradan ayrılmış.

Bu olayın şokunu üstünden atan fare:

– Özür dilerim canım kardeşim! Yaptığım hatadan dolayı çok üzgünüm.

Kendimi nasıl affettireceğimi bilemiyorum. Günler önce dikenlerinle alay edip güldüm. Şimdi ise dikenlerin sayesinde yılanı yem olmaktan kurtuldum, demiş.

Kirpi:

– Hatanı anlamışsın! Ben seni zaten affetmiştim. Kırgın değilim! Hadi, kendine iyi bak! demiş. Tam oradan ayrılacakları sırada fare:

– Dur, bir dakika canım kardeşim! Bundan sonra seni hiç yalnız bırakır mıyım? Önemli olan görünüş değil, iyi kalpli olmaktır, demiş.

Kirpi mutlu olup gülümsemiş. Daha sonra bu iki arkadaş birbirlerinden hiç ayrılmamış.

Beyaz Menekşe Masal Serisi

3

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5'inci Maddesinin 2'inci fıkrası Çerçevesinde
Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.

Zambak
YAYINLARI

www.zambak.com